

FLIK AKTION 1968

Fra Fuzzys selvbiografi 2020, *Efterklang*

UNM 1968

Det viste sig tydeligt, da Det Jyske Musikkonservatorium i 1968 skulle stå for UNM-festivalen. Da jeg var den danske repræsentant i UNM, blev det mig, der i hovedsagen skulle organisere ugen. Der var meget, der skulle forberedes: hvilke opførelser af de udtagne værker skulle vi sørge for, hvilke gæstprofessorer skulle inviteres, hvor skulle folk bo, hvilke værker skulle spilles på hvilke koncerter, og ikke mindst, hvad skulle der ske efter koncerterne. Jeg havde et effektivt hold af frivillige studerende til at hjælpe mig, og uden dem var det aldrig gået.

Den sidste koncert skulle være en slags happening, som Tom Prehn og jeg stod for. Vi havde en plan om at rydde de forskellige undervisningsrum for flygler med mere. Ud over at det ville koste penge til flyttefolk og klaverstemmer, måtte vi sikre os rektors accept af denne ret omfattende, om end kortvarige, proces. "Selvfølgelig", sagde Tage og gjorde det derved muligt at gennemføre projektet som planlagt. Ikke bare dette projekt, men hele festivalen, havde rektors bevågenhed, og han kom til både koncerter og forelæsninger.

Som gæsteforelæser havde vi besøg af den spændende argentinsk-tyske komponist Mauricio Kagel, der især er kendt for sine scenisk inspirerede værker, en blanding af musik og teater, hvor de optrædende både var musikere og skuespillere, f.eks. 'Match' (1964) og 'Pas de cinq' (1965). Da han hørte om vores happening, som Tom døbte 'Flik Aktion', foreslog han, at vi skulle ringe til den amerikanske komponist David Tudor og spørge, om han ville være med. Det ville han.

▲ David Tudor

David Tudor (1926-96) i fuld musikalsk udfoldelse på bandoneon og godt med elektronisk grej på gulvet. Hans kompositioner er ofte komplekse – med elektronisk styring af lyd, lys og laser og med elementer af dans, teater, tv og film. Han regnes for en af den elektroakustiske musiks pionerer. Ved en tv-transmitteret koncert i Danmark 1961 forårsagede hans opførelse af Cages provokerende musik telefonstørm mod Radiohuset.

På det tidspunkt fandtes der i Aarhus et vildt ensemble ved navn Harmoniorkesteret Kærne, som optrådte med alle former for musik for harmoniorkester i bevidst udisciplinerede og fejlbehæftede udgaver, der overskred enhver forestilling om, hvordan et harmoniorkester skal lyde og fremtræde. Kærne optrådte ved festivalens åbningskoncert, hvor Kagel blev så begejstret, at han ville have dem med hjem til Tyskland. Sådan gik det nu ikke, men da ensemblet nogle år senere blev nedlagt, opstod af resterne til manges glæde showbandet Østjydske Musikforsyning.

Ud over alle koncerterne spillede alle festivalens deltagere hver dag klokken 12 med i den amerikanske komponist Terry Rileys banebrydende værk fra 1964 'In C'. Dette værk, der har inspireret komponister overalt i verden, opførte vi også ved en offentlig koncert i en sen nattetime i konservatoriets store sal. Publikum sad eller lå på madrasser på gulvet, og luften var tyk af røg fra de fjerne lande.

Toms og min 'Flik Aktion', der fyldte hele konservatoriet, blev et stort tilløbsstykke. Vi havde som sagt inddraget alle konservatoriets lokaler. Fra indgangen løb der en båndsløjfe gennem hele huset, som virkede på den måde, at når folk kom ind, blev de interviewet af komponisten Gunner Møller Pedersen – og når de gik ud en halv time senere, kunne de høre deres eget interview. I foyeren var der stumfilm og skyggeteater, og i fru Hellsterns kontor sad David Tudor og ringede rundt til de forskellige klasserum. Indimellem spillede han på sin harmonika eller på mystiske genstande, han havde med i en stor kuffert. I de nu flygeltomme undervisningslokaler var der film, billedkunst, sanserum og meget andet. Det hele sluttede i den store sal. På stiger og hængende ned fra loftet fremførte maskeklædte studerende fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater tekster af Shakespeare i mystisk halvmørke – og så, bang, forvandlede salen til en dansehal med Holger Laumann og Tears, gogo-girls og psykedelisk lysshow på et kæmpelærred. Alle sprang op og begyndte at danse. Det var vildt og vidunderligt, og uden Tages åbne indstilling til UNM-festivalen og til vores vilde ideer var det aldrig blevet til noget.

Fra interview med komponisten Fuzzy, alias Jens Wilhelm Pedersen:

... Jeg glemmer aldrig en kæmpe happening, som Tom Prehn og jeg stod for. Vi havde involveret en bunke musikere, malere og skuespillere og bad Tage om lov til at anvende alle konservatoriets rum og at få flyglerne flyttet ud. Det fik vi, og da Tage fra Kagel – som på det tidspunkt var gæsteprofessor på konservatoriet – fik at vide at, David Tudor gerne ville være med, sagde Tage på sin lune facon:

”Det kan vi da ikke la’ gå fra os!”

Det kunne vi selvfølgelig ikke, og det blev en fantastisk aften...

[Seismograf - Jeg er dybt fascineret af skrot](#)

